

ÎNCHEIERE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Ion Druță
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală „Orhei Transport”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Șeremet împotriva Întreprinderii Municipale „Orhei Transport” cu privire la anularea ordinului, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la serviciu, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Întreprinderea Municipală „Orhei Transport”, s-a menținut hotărârea din data de 14 septembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

constată:

La 07 iunie 2018 Victor Șeremet a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Orhei Transport” (în continuare ÎM „Orhei Transport”) cu privire la anularea ordinului nr.64-P din 05 iunie 2018, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la serviciu în sumă de 8 000 lei, prejudiciului moral în sumă de 8 000 lei și cheltuielilor de judecată în sumă de 4 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 05 iunie 2018 managerul șef ÎM „Orhei Transport” a emis ordinul nr. 64-P „Cu privire la reluarea unei anchete de serviciu cu suspendarea contractului individual de muncă” conform căruia s-a suspendat contractul individual de muncă nr.5 din 10 martie 2016 încheiat între el și ÎM „Orhei Transport”, pe perioada desfășurării anchetei de serviciu.

Victor Șeremet a menționat că ancheta de serviciu s-a desfășurat în privința sa, iar obiectivul acesteia fiind stabilirea împrejurărilor prezenței sau absenței sale la serviciu în perioada 03 ianuarie 2018 – 16 ianuarie 2018.

Consideră că ordinul dat este unul ilegal și neîntemeiat. Ori, obiectivul anchetei de serviciu este stabilirea prezenței sau lipsei sale de la serviciu în perioada 03 ianuarie 2018 - 16 ianuarie 2018, însă acest obiectiv a fost examinat și în instanța de judecată la 28 mai

2018, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de el împotriva ÎM „Orhei Transport” cu privire la contestarea ordinului de concediere, efectuarea rectificărilor în carnetul de muncă, restabilirea la locul de muncă, încasarea despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

Victor Șeremet a relevat că prin efectuarea repetată a anchetei de serviciu, administrația întreprinderii a substituit instanța de judecată, care deja s-a pronunțat asupra acestei situații prin hotărârea din 28 mai 2018. Conform principiului non bis in idem, nu poate fi sancționată de 2 ori o persoană pentru aceeași faptă, acest principiu este universal valabil, fie în materie penală, contravențională sau disciplinară.

Prin hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Șeremet. S-a anulat ordinul managerului șef al ÎM „Orhei Transport” nr.64-P din 05 iunie 2018 „Cu privire la reluarea unei anchete de serviciu cu suspendarea contractului individual de muncă”. S-a încasat din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul lui Victor Șeremet salariul pentru absența forțată de la serviciu în mărime de un salariu mediu lunar, suma de 8 000 lei pentru perioada 05 iunie 2018-05 iulie 2018, prejudiciul moral în sumă de 8 000 lei și cheltuielile de judecată sub formă de asistență juridică în sumă de 4 000 lei. (f.d. 92, 96-100, vol.I)

Prin decizia din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de către ÎM „Orhei Transport”. S-a menținut hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central. S-a încasat de la ÎM „Orhei Transport” în beneficiul lui Victor Șeremet cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 2 000 lei, suportate în procesul examinării cererii de apel. (f.d. 180, 181-192)

Instanța de apel a reținut că prin emiterea ordinului nr.64-P din 05 iunie 2018 ÎM „Orhei Transport” a reluat ancheta de serviciu în privința lui Victor Șeremet cu privire la stabilirea prezenței sau lipsei acestuia la serviciu în perioada 03 ianuarie 2018 – 16 ianuarie 2018. Instanța de apel a constatat totodată că ÎM „Orhei Transport” la data de 25 ianuarie 2018 a emis ordinul nr.08-P de concediere a lui Victor Șeremet, iar temeiul concedierii fiind absența acestuia fără motive întemeiate de la locul de muncă în perioada 03 ianuarie 2018 – 16 ianuarie 2018. Ordinul a fost contestat de către Victor Șeremet în instanța de judecată. Prin hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central ordinul a fost anulat cu restabilirea în funcție a lui Victor Șeremet, hotărâre care a fost menținută prin decizia din 20 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție. Instanța de apel a concluzionat că obiectivul emiterii ordinului nr. 64-P din 05 iunie 2018 și anume verificarea prezenței la serviciu a lui Victor Șeremet în perioada 03 ianuarie 2018 – 16 ianuarie 2018 a fost deja verificat de către instanțele de judecată, când a fost analizată legalitatea ordinului de concediere nr.08-P, emis de către ÎM „Orhei Transport” la data de 25 ianuarie 2018. Prin urmare, ÎM „Orhei Transport” a exercitat abuziv dreptul de a dispune reluarea anchetei de serviciu în privința lui Victor Șeremet și de a suspenda contractul de muncă încheiat cu acesta având la bază un obiectiv care deja s-a supus verificării de instanțele de judecată.

La 15 mai 2019 ÎM „Orhei Transport” a declarat recurs împotriva deciziei din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. (f.d. 204-205)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material, fapt care au dus la soluționarea greșită a cauzei. A menționat că instanțele de judecată neîntemeiat a anulat ordinul de reluare a anchetei de serviciu nr. 64-P din 05 iunie 2018, ori, în motivarea hotărârii sale instanțele nu au făcut trimitere nici la o normă legală care le-ar da posibilitatea să-l anuleze.

La data de 01 iulie 2019 prin intermediul poștei electronice Victor Șeremet, reprezentat de către avocatul Vitalie Tihon, a depus referință, solicitând respingerea recursului depus de către ÎM „Orhei Transport” și menținerea hotărârilor judecătorești emise de instanțele de judecată ierarhic inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 martie 2019, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 12 aprilie 2019. Recursul declarat de către ÎM „Orhei Transport” la 15 mai 2019, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către ÎM „Orhei Transport”, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că ÎM „Orhei Transport” a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi

putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către ÎM „Orhei Transport”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă ÎM „Orhei Transport”, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Orhei Transport”, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Întreprinderea Municipală „Orhei Transport”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas